

**ŚLĄSKI WOJEWÓDZKI
INSPEKTOR FARMACEUTYCZNY
W KATOWICACH**

A.850.1.1.2023(2)

Katowice, 10 października 2023 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.) – dalej zwanej: k.p.a., oraz art. 34 ust. 1, ust. 5 i ust. 12 oraz ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, ze zm.) – dalej zwanej: „u.p.p.”, w związku ze złożonym w dniu 19 stycznia 2023 r., sprostowanym tego samego dnia, wnioskiem¹⁾ o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów (interpretacji indywidualnej) z art. 37ar, art. 99 ust. 2 i ust. 2a oraz ust. 4 i art. 102, art. 105 ust. 2 i art. 107 ust. 2a ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301, ze zm.) – dalej zwanej: „u.p.f.” i art. 553 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, ze zm.) – dalej zwanej: „k.s.h.” oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. poz. 1015) – dalej zwanej: „u.ADA.1.0.”, w sprawie spółki:

SPÓŁKA JAWNA

z siedzibą w

o nr KRS:

(dalej zwanej również: „Stroną”, „Wnioskodawcą” lub „spółką”),

występującej z pełnomocnikiem –

Śląski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny

w Katowicach

¹⁾ – w odniesieniu do którego Główny Inspektor Farmaceutyczny decyzją z dnia maja 2023 r., nr , uchylił decyzję tut. organu z dnia 1 lutego 2023 r., znak: A.850.1.1.2023, w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, a następnie postanowieniem z dnia września 2023 r., znak: uchyliło postanowienie tut. organu z dnia 22 maja 2023 r., znak: A.850.1.1.2023(1) w całości i przekazano sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji,

wydaje następującej treści interpretację indywidualną

- I. w zakresie pytania zawartego w punkcie 1 wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, tj.: „Czy w sytuacji posiadania zezwolenia uzyskanego przed dniem 25.06.2017 r. na prowadzenie apteki ogólnodostępnej prowadzonej przez spółkę jawną w przypadku przystąpienia do spółki kolejnego wspólnika niebędącego farmaceutą powstanie dla spółki obowiązek złożenia wniosku o zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki na podstawie przepisu art. 37ar U.P.F. kiedy wystąpi zmiana danych zawartych w zezwoleniu określonych w art. 102 U.P.F. i w takim przypadku zaktualizuje się obowiązek zapłaty opłaty zgodnie z przepisem art. 105 ust. 2 U.P.F.” i przedstawionego stanowiska Wnioskodawcy, według którego: „(...) w sytuacji posiadania zezwolenia uzyskanego przed dniem 25.06.2017 r. na prowadzenie apteki ogólnodostępnej prowadzonej przez spółkę jawną, w przypadku zmiany wspólnika niebędącego farmaceutą i wstąpienia w jego miejsce wspólnika niebędącego farmaceutą powstanie dla spółki na podstawie przepisu art. 37ar U.P.F. kiedy wystąpi zmiana danych zawartych w zezwoleniu określonych w art. 102 U.P.F. i w takim przypadku zaktualizuje się obowiązek zapłaty opłaty za zmianę zezwolenia, zgodnie z przepisem art. 105 ust. 2” – **stwierdza, iż przedstawione ww. stanowisko Strony jest nieprawidłowe i wskazuje, że:**
- a. **każda zmiana danych zawartych w zezwoleniu na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, musi być zgodna z aktualnie obowiązującym stanem prawnym i wymaga zgłoszenia do właściwego wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego,**
 - b. **obowiązek uiszczenia opłaty od zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej powstaje z chwilą wydania decyzji w tym przedmiocie,**
 - c. **nie jest dopuszczalna zmiana ostatecznej decyzji administracyjnej w postaci zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej w sytuacji, gdy do spółki jawnej posiadającej - wydane przed 25 czerwca 2017 r. - zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, wstąpił wspólnik, który nie jest farmaceutą posiadającym prawo wykonywania zawodu,**

d. w sytuacji zmiany danych nieujawnionych w treści zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, nie powstaje obowiązek złożenia wniosku o zmianę tego zezwolenia, jednakże podmiot prowadzący aptekę jest obowiązany do przekazywania do właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego informacji o zmianie danych określonych w art. 107 ust. 2 pkt 1, 3-5 u.p.f., tj.:

- oznaczenia podmiotu, jego siedziby i adresu, a w przypadku podmiotu będącego osobą fizyczną – imienia, nazwiska oraz adresu prowadzenia działalności gospodarczej,
- danych apteki, takich jak numer telefonu, numer faksu, adres e-mail, adres strony www, jeśli apteka takie posiada,
- dni i godziny pracy apteki,
- unikalnego identyfikatora apteki,
- imienia i nazwiska kierownika apteki punktu oraz jego identyfikatora jako pracownika medycznego, o którym mowa w art. 17c ust. 5 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia,
- gminy, na obszarze której apteka jest utworzona,
- adresu prowadzenia apteki,
- nazwy apteki, o ile taka jest nadana,
- numeru zezwolenia na prowadzenie apteki,
- terminu ważności zezwolenia na prowadzenie apteki, jeżeli jest oznaczony, niezwłocznie po wystąpieniu zmiany;

II. w zakresie pytania zawartego w punkcie 2 wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, tj.: „Czy w sytuacji posiadania zezwolenia uzyskanego przed dniem 25.06.2017 r. na prowadzenie apteki ogólnodostępnej prowadzonej przez spółkę jawną w przypadku przekształcenia w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółka przekształcona pozostanie podmiotem zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych na mocy art. 553 § 2 K.S.H. (...) ? Z jednej strony art. 99 ust 2a U.P.F. wyłącza zastosowanie art. 553 § 2 K.S.H., jednak ustawa z 07.04.2017 r. zawiera także przepisy przejściowe w art. 2 ust. 2. Czy powstanie obowiązek wystąpienia o zmianę zezwolenia i uiszczenia daniny publicznej na podstawie art.

105 ust. 2 U.P.F.”, i przedstawionego stanowiska Wnioskodawcy, według którego: „(...) do zezwoleń na prowadzenie apteki ogólnodostępnej wydanymi przed dniem 25.06.2017 r. nie będzie miał zastosowanie art. 104 ust. 1 pkt 4 U.P.F. oraz art. 99 ust 2a pkt 2 U.P.F. Na mocy art. 553 § 2 K.S.H spółka przekształcona pozostaje podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane spółce przed jej przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji albo ulgi stanowi inaczej. Zatem nie powstaje obowiązek wystąpienia o zmianę zezwolenia i uiszczenia daniny publicznej na podstawie art. 105 ust. 2 U.P.F., zwłaszcza że przepis art. 99 ust 4 U.P.F. w brzmieniu obowiązującym w chwili udzielenia zezwolenia dopuszczał na udzielenie zezwolenia osobie prawnej. W art. 2 ust. 2 ustawy z 7.04.2017 r. regulując kwestie intertemporalne, ustawodawca nie wprowadził nakazu dostosowywania się posiadaczy uprzednio wydanych zezwoleń do wymagań określonych w nowym brzmieniu art. 99 ust. 4 U.P.F. Co więcej zgodnie z nową linią orzeczniczą sądów administracyjnych takie rozstrzygnięcie przez ustawodawcę kwestii intertemporalnych wprowadza zasadę działania prawa dotychczasowego w stosunku do "starych" zezwoleń, a jednocześnie ustawodawca odstąpił od uregulowania kwestii czasu i trybu dostosowania dotychczas prowadzonej działalności do nowych wymagań” – **stwierdza, iż przedstawione stanowisko Strony jest nieprawidłowe i wskazuje, że w sytuacji posiadania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, uzyskanego przed dniem 25 czerwca 2017 r., udzielonego spółce jawnej, w przypadku przekształcenia tej spółki osobowej w spółkę kapitałową – spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka przekształcona (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) nie pozostanie podmiotem zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych na mocy art. 553 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, ze zm.) – dalej zwanej: „k.s.h.”, wobec wyłączenia stosowania art. 553 § 2 k.s.h. przez przepis art. 99 ust. 2a pkt 2 u.p.f., który należy rozumieć w ten sposób, że zezwolenia na prowadzenie aptek ogólnodostępnych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność, jednakże każda zmiana dokonana po dniu 24 czerwca 2017 r. wymaga**

zachowania zgodności z przepisami prawa powszechnie obowiązującymi, w dacie dokonywania tejże zmiany.

UZASADNIENIE

W dniu 19 stycznia 2023 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego w Katowicach (dalej zwanego: „WIF”) wpłynął, drogą elektroniczną za pośrednictwem platformy ePUAP, wniosek Strony (nr wpływu [REDAKTOWANO]), skierowany do Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Katowicach, o wydanie interpretacji indywidualnej. Tego samego dnia Strona nadesłała ww. wniosek (nr wpływu [REDAKTOWANO]), sprostowany o dane adresata, jednocześnie rezygnując z doręczania pism przez ePUAP. W przedmiotowym wniosku zawarto żądanie wydania interpretacji indywidualnej w następującym zakresie:

1) Czy w sytuacji posiadania zezwolenia uzyskanego przed dniem 25.06.2017 r. na prowadzenie apteki ogólnodostępnej prowadzonej przez spółkę jawną w przypadku przystąpienia do spółki kolejnego wspólnika niebędącego farmaceutą powstanie dla spółki obowiązek złożenia wniosku o zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki na podstawie przepisu art. 37ar U.P.F. kiedy wystąpi zmiana danych zawartych w zezwoleniu określonych w art. 102 U.P.F. i w takim przypadku zaktualizuje się obowiązek zapłaty opłaty zgodnie z przepisem art. 105 ust. 2 U.P.F. (pisownia oryginalna);

2) Czy w sytuacji posiadania zezwolenia uzyskanego przed dniem 25.06.2017 r. na prowadzenie apteki ogólnodostępnej prowadzonej przez spółkę jawną w przypadku przekształcenia w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółka przekształcona pozostanie podmiotem zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych na mocy art. 553 § 2 K.S.H. (...) ? Z jednej strony art. 99 ust 2a U.P.F. wyłącza zastosowanie art. 553 § 2 K.S.H., jednak ustawa z 07.04.2017 r. zawiera także przepisy przejściowe w art. 2 ust. 2. Czy powstanie obowiązek wystąpienia o zmianę zezwolenia i uiszczenia daniny publicznej na podstawie art. 105 ust. 2 U.P.F. (pisownia oryginalna).

Wniosek zawierał szczegółowe uzasadnienie, w którym przedstawiono stan faktyczny, z którego wynika, że spółka [REDAKTOWANO] prowadzi dwie apteki ogólnodostępne, co do których zezwolenia wydano przed dniem 25 czerwca 2017 r., tj. przed wejściem w życie ustawy – ADA. W treści wniosku wskazano nadto, że jeden ze wspólników Strony jest

farmaceutą posiadającym prawo wykonywania zawodu farmaceuty, a drugi nim nie jest. Spółka [REDACTED] zaprezentowała własne stanowisko w niniejszej sprawie, według którego: (...) należy stwierdzić, że zgodnie ze stanowiskiem NSA wynikającego z najnowszego orzecznictwa, z którym w całości zgadza się wnioskodawca w sytuacji posiadania zezwolenia uzyskanego przed dniem 25.06.2017 r. na prowadzenie apteki ogólnodostępnej prowadzonej przez spółkę jawną, w przypadku zmiany współnika niebędącego farmaceutą i wstąpienia w jego miejsce współnika niebędącego farmaceutą powstanie dla spółki na podstawie przepisu art. 37a U.P.F. kiedy wystąpi zmiana danych zawartych w zezwoleniu określonych w art. 102 U.P.F. i w takim przypadku zaktualizuje się obowiązek zapłaty opłaty za zmianę zezwolenia, zgodnie z przepisem art. 105 ust. 2 U.P.F. (...) zdaniem wnioskodawcy zgodnie z przytoczonymi powyżej argumentami do zezwoleń na prowadzenie apteki ogólnodostępnej wydanych przed dniem 25.06.2017 r. nie będzie miał zastosowanie art. 104 ust. 1 pkt 4 U.P.F. oraz art. 99 ust 2a pkt 2 U.P.F. Na mocy art. 553 § 2 K.S.H spółka przekształcona pozostaje podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane spółce przed jej przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji albo ulgi stanowi inaczej. Zatem nie powstaje obowiązek wystąpienia o zmianę zezwolenia i uiszczenia daniny publicznej na podstawie art. 105 ust. 2 U.P.F., zwłaszcza że przepis art. 99 ust 4 U.P.F. w brzemieniu obowiązującym w chwili udzielenia zezwolenia dopuszczał na udzielenie zezwolenia osobie prawnej. W art. 2 ust. 2 ustawy z 7.04.2017 r. regulując kwestie intertemporalne, ustawodawca nie wprowadził nakazu dostosowywania się posiadaczy uprzednio wydanych zezwoleń do wymagań określonych w nowym brzmieniu art. 99 ust. 4 U.P.F. Co więcej zgodnie z nową linią orzecniczą sądów administracyjnych takie rozstrzygnięcie przez ustawodawcę kwestii intertemporalnych wprowadza zasadę działania prawa dotychczasowego w stosunku do "starych" zezwoleń, a jednocześnie ustawodawca odstąpił od uregulowania kwestii czasu i trybu dostosowania dotychczas prowadzonej działalności do nowych wymagań. (...). (pisownia oryginalna).

Strona nadto wskazała, iż prowadzi dwie apteki ogólnodostępne, a to:

1. [REDACTED] w [REDACTED] przy [REDACTED] na podstawie zezwolenia wydanego przez tut. organ [REDACTED] 2012 r.;
2. [REDACTED] w [REDACTED] przy [REDACTED] na podstawie zezwolenia wydanego przez tut. organ [REDACTED] 2015 r.

Do wniosku dołączono:

1. odpis pełnomocnictwa;
2. wydruk uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;
3. wydruk uiszczenia opłaty od wydania interpretacji indywidualnej w kwocie 80 zł.

Do akt sprawy dołączono informację odpowiadającą odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego Wnioskodawcy oraz dokument weryfikacji pieczęci podpisu zaufanego pełnomocnika Strony.

Decyzją ŚIWIF z dnia 1 lutego 2023 r., znak: A.850.1.1.2023 odmówiono wydania interpretacji indywidualnej w niniejszej sprawie.

Strona występująca z pełnomocnikiem wniosła od ww. decyzji odwołanie.

Decyzją Głównego Inspektora Farmaceutycznego z dnia [REDAKTOWANO] maja 2023 r., znak: [REDAKTOWANO] uchylono zaskarżoną decyzję ŚIWIF z dnia z dnia 1 lutego 2023 r., znak: A.850.1.1.2023, w całości i przekazano sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W uzasadnieniu swej decyzji Główny Inspektor Farmaceutyczny wskazał m.in.: *Mając na uwadze powyższe, zasadnym jest w tym miejscu zwrócić uwagę na brzmienie art. 61a § 1 k.p.a. stanowiącego, iż w przypadku gdy żądanie, o którym mowa w art. 61 k.p.a., zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. Przepis art. 61a § 1 k.p.a. ma zatem zastosowanie również do postępowań prowadzonych na podstawie art. 34 ust. 1 w zw. z ust. 16 ustawy – Prawo przedsiębiorców. Jak wynika z art. 61a k.p.a. odmowa wszczęcia postępowania może być spowodowana przesłankami podmiotowymi lub przedmiotowymi. Przesłanka podmiotowa uzależniona jest od występowania dwóch podmiotów: organu administracji publicznej właściwego do rozstrzygnięcia sprawy oraz strony postępowania. Przesłanka przedmiotowa pozostaje w związku z przedmiotem postępowania i odnosi się do kwestii przedmiotowych uniemożliwiających wszczęcie i prowadzenie postępowania. Ponadto katalog przyczyn uniemożliwiających wszczęcie i prowadzenie postępowania, jak wskazuje treść art. 61a § 1 k.p.a., jest otwarty. Ponadto, zgodnie z orzecznictwem sądowym, jeżeli*

przepis, którego interpretacja była przedmiotem wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej, nie mieści się w tej definicji i nie podlega interpretacji w trybie Prawa przedsiębiorców, to brak jest materialnoprawnej podstawy do wydania rozstrzygnięcia na podstawie wniosku strony, co skutkuje koniecznością odmowy wszczęcia postępowania. Na zasadność takiego postępowania organu w analogicznych sprawach wskazywał kilkakrotnie NSA (por. wyrok NSA z 16 września 2014 r., II GSK 1624/14, wyrok NSA z 9 września 2014 r., II GSK 999/13), wypowiadając się zarówno co do konieczności interpretowania pojęcia "danina publiczna" zgodnie z definicją zawartą w ustawie o finansach publicznych, jak również co do zasadności odmowy wszczęcia postępowania na podstawie art. 61a § 1 zd. 1 k.p.a. w sytuacji, w której wniosek dotyczył przepisów niemieszczących się w tej definicji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2021 r. VI SA/Wa 2662/20 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 grudnia 2021 r. II GSK 2267/21). Konkludując należy podkreślić, iż jak słusznie podniosła strona skarżąca, organ niezasadnie wydał decyzję o odmowie interpretacji z uwagi na stwierdzenie braku obowiązku świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej wynikającej z wzmiankowanych przepisów w jego indywidualnej sprawie, w sytuacji, gdy, w razie ustalenia powyższej okoliczności winno być wydane postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. Ponownie rozpoznając sprawę WIF powinien ocenić wniosek Strony pod kątem spełnienia wymogów formalnych wniosku określonych w art. 34 u.p.p., a następnie wydać stosowne rozstrzygnięcie w przewidzianej formie. W szczególności, organ I instancji winien rozważyć, czy w przedmiotowy wniosek dotyczy przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne. Podkreślić należy, iż ustawodawca nie wyjaśnił znaczenia pojęcia „danina publiczna”. Zostało ono natomiast zdefiniowane w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1634 ze zm.; dalej "u.f.p."). Daniny publiczne to: podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. Cechami danin publicznych są przede wszystkim: przymusowość, bezzwrotność, oparcie obowiązku ich ponoszenia o przepisy ustawowe. Daniny publiczne są ustanawiane jednostronnie przez właściwe organy państwa wyposażone we władztwo

publiczne (por. Z. Ofiarski (w:) *Ustawa o finansach publicznych. Komentarz*, Warszawa 2019). W literaturze podnosi się, że warunkiem sine qua non określenia danego świadczenia pieniężnego mianem daniny jest wykazanie, że sprzyja ono realizacji przez państwo celów publicznych oraz określenie związku między ustanowieniem daniny a dążeniem do uzyskiwania wpływów budżetowych, które są konieczne dla prawidłowego funkcjonowania organów władzy publicznej (por. A. Krzywoń, *Podatki i inne daniny publiczne – podstawowe pojęcia konstytucyjne*, ZNSA z 2011 r., zeszyt nr 2, s. 47 - 58). Podstawową funkcją realizowaną przez daniny publiczne jest więc funkcja fiskalna, gdyż ich celem jest dostarczanie państwu środków niezbędnych do realizacji zadań publicznych. Zaznaczyć również należy, iż na mocy art. 24 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, z późn. zm.), firma spółki jawnej powinna zawierać nazwiska lub firmy (nazwy) wszystkich współników albo nazwisko albo firmę (nazwę) jednego albo kilku współników oraz dodatkowe oznaczenie "spółka jawna". Tym samym, w kontekście podniesionego przez wnioskodawcę pytania o zmianę zezwolenia na podstawie art. 37ar u.p.f. w związku z art. 105 ust. 2 u.p.f., w związku ze zmianą w zakresie współnika spółki jawnej będą podmiotem tego zezwolenia, zasadnym jest rozważenie, czy tak dokonywana zmiana pociąga za sobą konieczność uiszczenia daniny publicznej. Z ostrożności należy dodać, iż w przypadku, gdyby organ I instancji uznał, iż pytania wnioskodawcy są niejasne lub nieprecyzyjne, to winien wezwać wnioskodawcę do sprecyzowania postawionych pytań/ złożonego wniosku. Odnosząc się końcowo podniesionej przez Stronę kwestii wydania przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego decyzji z dnia 12 sierpnia 2021 r., znak: A.850.1.7.2021 oraz decyzji z dnia 23 grudnia 2019 r., znak: A.850.13.2019, w zakresie udzielenia interpretacji indywidualnych to należy wyjaśnić, iż zostały one wydane w nieco innym zakresie niż w ramach niniejszej sprawy.

Postanowieniem ŚIWIF z dnia 18 maja 2023 r., znak: A.850.1.1.2023(1) odmówiono wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył Wnioskodawca występujący z pełnomocnikiem.

Postanowieniem Głównego Inspektora Farmaceutycznego z dnia [REDAKTOWANO] września 2023 r., znak: [REDAKTOWANO] uchylono zaskarżone postanowienie w całości i przekazano sprawę do ponownego rozpatrzenia tut. organowi. W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia wskazano, iż *GIF po analizie dokumentów zgromadzonych w sprawie oraz argumentacji zaprezentowanej w rozpatrywanym zażaleniu z dnia 24 maja 2023 r., stwierdza, że podniesione przez stronę skarżącą zarzuty okazały się zasadne, a postanowienie WIF z dnia 22 maja 2023 r. winno być uchylone. Zgodnie z art. 34 ust. 1 i 2 u.p.p. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Z kolei zgodnie z art. 34 ust. 2 i 3 u.p.p., wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przy czym przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Wreszcie zgodnie z dyspozycją art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy k.p.a., chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Wniosek o sprawie wydania interpretacji indywidualnej w niniejszej sprawie dotyczy następujących pytań:*

„1) Czy w sytuacji posiadania zezwolenia uzyskanego przed dniem 25.06.2017 r. na prowadzenie apteki ogólnodostępnej prowadzonej przez spółkę jawną w przypadku przystąpienia do spółki kolejnego wspólnika niebędącego farmaceutą powstanie dla spółki obowiązek złożenia wniosku o zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki na podstawie przepisu art. 37ar U.P.F. kiedy wystąpi zmiana danych zawartych w zezwoleniu określonych w art. 102 U.P.F. i w takim przypadku zaktualizuje się obowiązek zapłaty opłaty zgodnie z przepisem art. 105 ust. 2 U.P.F.

2) Czy w sytuacji posiadania zezwolenia uzyskanego przed dniem 25.06.2017 r. na prowadzenie apteki ogólnodostępnej prowadzonej przez spółkę jawną w przypadku przekształcenia w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółka przekształcona pozostanie podmiotem zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych na mocy art. 553 § 2 K.S.H.? Z jednej strony art. 99 ust 2a U.P.F. wyłącza zastosowanie art. 553 § 2 K.S.H., jednak ustawa z 07.04.2017 r. zawiera także przepisy przejściowe w art. 2 ust. 2. Czy powstanie obowiązek

wystąpienia o zmianę zezwolenia i uiszczenia daniny publicznej na podstawie art. 105 ust. 2 U.P.F.”.

Jak wskazano w decyzji GIF z dnia 15 maja 2023 r., ponownie rozpoznając sprawę WIF powinien był ocenić wniosek Strony pod kątem spełnienia wymogów formalnych wniosku określonych w art. 34 u.p.p., a następnie wydać stosowne rozstrzygnięcie w przewidzianej formie. W szczególności, organ I instancji winien był rozważyć, czy w przedmiotowy wniosek dotyczy przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne. Zgodnie z art. 105 ust. 2 u.p.f., za zmianę zezwolenia, jego przedłużenie w przypadku wydania zezwolenia na czas ograniczony lub przeniesienie, o który mowa w art. 104a, pobiera się opłatę w wysokości 20% kwoty, o której mowa w ust. 1. Przepis art. 105 ust. 2 u.p.f. jednoznacznie wskazuje na konieczność uiszczenia opłaty za zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki, a co za tym idzie spełniony jest warunek określony w art. 34 ust. 1 u.p.p. co do wydania wyjaśnień co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej. Nie do zaakceptowania jest zatem stanowisko WIF, iż to nie z samego art. 105 ust. 2 u.p.f. wynika obowiązek uiszczenia daniny, a z zupełnie innego przepisu, tj. określonego w art. 155 k.p.a. Nie zasługuje na aprobatę również argumentacja WIF - ale tylko w kontekście przedmiotowego postanowienia - iż „obowiązek uiszczenia opłaty za zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, a więc obowiązek świadczenia daniny publicznej (w tym przypadku pieniężnej) powstaje wówczas, gdy organ pozytywnie rozstrzygnie żądanie strony o zmianę zezwolenia. Nie ponosi bowiem strona jakiegokolwiek opłaty za samo złożenie wniosku o zmianę zezwolenia.” Należy bowiem wyjaśnić, iż pytania wnioskodawcy dotyczyły właśnie ewentualnego obowiązku zmiany zezwolenia, a co za tym idzie konieczności (lub jej braku) uiszczenia za to opłaty za wydanie zezwolenia właśnie na podstawie art. 105 ust. 2 u.p.f. Ponadto co istotne w niniejszej sprawie, to rozstrzygnięcia merytorycznego odnośnie złożonego wniosku o interpretację winno się dokonywać na etapie prowadzonego postępowania, a nie w treści postanowienia wydanego na podstawie art. 61a § 1 k.p.a., co miało miejsce w niniejszej sprawie. Z treści zaskarżonego postanowienia wynika jednoznacznie, co również zarzuciła strona postępowania składająca zażalenie, że WIF ocenił merytorycznie pytania przedstawione we wniosku i doszedł do wniosku, iż skoro nie zachodzi konieczność zmiany zezwolenia, to nie pojawi się konieczność uiszczenia opłaty której mowa w art. 105 ust. 2 u.p.f., a co za tym

idzie nie wynika tu obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne. Podkreślenia wymaga, że tak daleko idąca ocena była przedwczesna na tym etapie oceny wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. Dalej, mając na uwadze powyższe, zasadnym jest w tym miejscu zwrócić uwagę na brzmienie art. 61a § 1 k.p.a. stanowiącego, iż w przypadku gdy żądanie, o którym mowa w art. 61 k.p.a., zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. Przepis art. 61a § 1 k.p.a. ma zatem zastosowanie również do postępowań prowadzonych na podstawie art. 34 ust. 1 w zw. z ust. 16 u.p.p. Jak wynika z art. 61a k.p.a. odmowa wszczęcia postępowania może być spowodowana przesłankami podmiotowymi lub przedmiotowymi. Przesłanka podmiotowa uzależniona jest od występowania dwóch podmiotów: organu administracji publicznej właściwego do rozstrzygnięcia sprawy oraz strony postępowania. Przesłanka przedmiotowa pozostaje w związku z przedmiotem postępowania i odnosi się do kwestii przedmiotowych uniemożliwiających wszczęcie i prowadzenie postępowania. Ponadto katalog przyczyn uniemożliwiających wszczęcie i prowadzenie postępowania, jak wskazuje treść art. 61a § 1 k.p.a., jest otwarty. Jak słusznie podniosła strona skarżąca, „stosowanie art. 61a § 1 K.P.A. powinno być ograniczone tylko do oczywistych przesłanek podmiotowych i przedmiotowych, zatem takich, które wprost - bez koniecznej interpretacji stanu faktycznego lub prawnego - prowadzą do wniosku, że postępowanie nie może być wszczęte, bo żądanie nie pochodzi od strony albo z innych przyczyn nie może być załatwione w takim postępowaniu. Sąd ten uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że odmowa wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie art. 61a K.P.A. może mieć miejsce w ściśle określonych sytuacjach, przy czym sytuacje takie muszą być ujmowane wąsko. Nakaz zawężającej i restrykcyjnej wykładni, a w konsekwencji zastosowania przepisu, wynika z tego, że art. 61a K.P.A. jest wyjątkowym rozwiązaniem procesowym. Stoi on na przeszkodzie wszczęcia postępowania administracyjnego, zatem ogranicza zakres ochrony przysługującej podmiotowi prawa. Oczywiście można twierdzić, że skoro ten przepis jest funkcjonującą instytucją procesową, to jego celem jest takie ograniczanie. jeżeli przepis, którego interpretacja była przedmiotem wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej, nie mieści się w tej definicji i nie podlega interpretacji w trybie Prawa przedsiębiorców, to brak jest materialnoprawnej podstawy do wydania rozstrzygnięcia na podstawie wniosku strony, co

skutkuje koniecznością odmowy wszczęcia postępowania. Na zasadność takiego postępowania organu w analogicznych sprawach wskazywał kilkakrotnie NSA (por. wyrok NSA z 16 września 2014 r., II GSK 1624/14, wyrok NSA z 9 września 2014 r., II GSK 999/13), wypowiadając się zarówno co do konieczności interpretowania pojęcia "danina publiczna" zgodnie z definicją zawartą w ustawie o finansach publicznych, jak również co do zasadności odmowy wszczęcia postępowania na podstawie art. 61a § 1 zd. 1 k.p.a. w sytuacji, w której wniosek dotyczył przepisów niemieszczących się w tej definicji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2021 r. VI SA/Wa 2662/20 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 grudnia 2021 r. II GSK 2267/21).” Ponadto organ II instancji podziela argumentację strony skarżącej, iż „W niniejszej sprawie problem prawny odnosił się tylko do takiego kontekstu, a więc oceny zaistnienia warunków z art. 61a k.p.a. Rozstrzygnięcie tej kwestii nie może być łączone z merytoryczną interpretacją ważności zezwolenia i możliwości jego zmiany. Taka problematyka może być oceniana w ramach toczącego się postępowania, a więc już wszczętego i to ona może być podstawą merytorycznego orzeczenia lub umorzenia postępowania, jeżeli spełnione zostały warunki przewidziane w stosownych przepisach. Powyższy pogląd przytoczony przez Naczelnego Sąd Administracyjny jest aktualny również w niniejszej sprawie w ramach której organ odmawia wszczęcia postępowania z przyczyn merytorycznych analizując jednocześnie stan prawny i faktyczny zawarty we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej.” W ocenie organu odwoławczego, WIF niewłaściwie zastosował w sprawie art. 61a § 1 k.p.a. Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylecia w całości zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Ponownie rozpatrując sprawę WIF uwzględni uwagi poczynione w uzasadnieniu niniejszego postanowienia i wyda stosowne rozstrzygnięcie w sprawie. Jednocześnie należy wyjaśnić, że z uwagi na charakter rozstrzygnięcia zapadłego w pierwszej instancji (odmowa wszczęcia postępowania) oraz zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 k.p.a.), brak jest możliwości w niniejszej sprawie orzeczenia co do istoty sprawy w postępowaniu odwoławczym. (...).

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z art. 34 u.p.p.:

1. Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

2. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych.

3. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie.

4. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej zawiera także:

1) firmę przedsiębiorcy;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);

3) adres do korespondencji, w przypadku gdy jest on inny niż adres siedziby albo adres zamieszkania przedsiębiorcy.

5. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia.

6. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

(...)

12. Interpretację indywidualną wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia wpływu do organu lub państwowej jednostki organizacyjnej kompletnego i opłaconego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. W razie niewydania interpretacji indywidualnej w terminie uznaje się, że w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin wydania interpretacji indywidualnej, została wydana interpretacja indywidualna stwierdzająca prawidłowość stanowiska przedsiębiorcy przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. Przepisy działu II rozdziału 8a Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się.

(...)

15. Właściwy organ i właściwa państwowa jednostka organizacyjna niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ albo państwowej jednostki organizacyjnej, interpretacje indywidualne, po usunięciu danych identyfikujących przedsiębiorcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji indywidualnej. W przypadku uchylecia albo stwierdzenia nieważności interpretacji indywidualnej właściwy organ albo właściwa państwowa jednostka organizacyjna niezwłocznie usuwa interpretację indywidualną z Biuletynu Informacji Publicznej, z zamieszczeniem adnotacji o przyczynie usunięcia. W przypadku zmiany interpretacji indywidualnej właściwy organ albo właściwa państwowa jednostka organizacyjna niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej zmienioną interpretację indywidualną, z zamieszczeniem adnotacji o przyczynie zmiany.

16. Do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

(...).

Przepisy powszechnie obowiązującego prawa, w zakresie działalności polegającej na prowadzeniu apteki ogólnodostępnej, normują następujące kwestie:

- Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana, cofnięcie lub stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki należy do wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego (tak art. 99 ust 2 u.p.f.). Przywołany przepis prawa nie stanowi samodzielnej podstawy prawnej do wydania decyzji w przedmiocie zmiany zezwolenia, albowiem ma on jedynie charakter normy kompetencyjnej. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, z uwagi na to, że u.p.f. nie zawiera samodzielnej podstawy do zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki, za wyłączną podstawę rozstrzygnięcia nie może być uznany przepis art. 99 ust. 2 u.p.f., albowiem jest to przepis kompetencyjny, który określa organ administracji publicznej właściwy m. in. do zmiany zezwolenia. Podstawą do zmiany decyzji w przedmiocie zezwolenia na prowadzenie apteki może być jedynie przepis art. 155 k.p.a., który dotyczy możliwości uchylecia lub zmiany ostatecznej decyzji organu administracji publicznej, na podstawie której strona nabyła konkretne prawo (tak: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt II GSK 1414/16; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 września 2011 r., sygn. akt II GSK 871/10 oraz

wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2010 r., sygn. akt: VI SA/Wa 427/10).

- Do uzyskanych zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych nie stosuje się przepisów: art. 494 § 2 i art. 531 § 2 k.s.h. oraz art. 553 § 2 k.s.h., w przypadku przekształcenia spółki, o której mowa w art. 860 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny spółkę handlową, oraz przekształcenia, o którym mowa w art. 551 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, chyba że spółka powstała w wyniku przekształcenia spełnia warunki, o których mowa w art. 99 ust. 4 pkt 2, a nie zachodzą przesłanki z art. 99 ust. 3a u.p.f. (tak art. 99 ust. 2a u.p.f.).
- W treści art. 553 § 2 k.s.h. ustawodawca wskazał, że: *Spółka przekształcona pozostaje podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane spółce przed jej przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji albo ulgi stanowi inaczej.* Z kolei w art. 494 § 2 k.s.h. podano, że: *Na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną przechodzą z dniem połączenia w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej.* Wreszcie art. 531 § 2 k.s.h. określa, że: *Na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstałą w związku z podziałem przechodzą z dniem podziału albo z dniem wydzielenia albo z dniem wyodrębnienia w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, pozostające w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej.*

Z kolei przepis art. 2 u.ADA.1.0. wskazuje, że: *1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Zezwolenia na prowadzenie aptek ogólnodostępnych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.*

Udzielając odpowiedzi na zadane przez Wnioskodawcę pytania w zaprezentowanych przezeń stanach faktycznych (stanach przyszłych) oraz oceniając przedstawione stanowisko wymienionego, co do sposobu stosowania przepisów, należy w pierwszej kolejności dokonać konfrontacji zakresu wniosku z przepisami art. 99 ust. 2a u.p.f. w zw. z art. 2 u.ADA.1.0

i odpowiedzieć na podstawowe pytanie, czy przepisy art. 99 ust. 2a u.p.f. mają zastosowanie do zdarzeń powstałych przed wejściem w życie wymienionego, czy też tak nie jest. Cezurą w tym przypadku jest data 25 czerwca 2017 r.

Tut. organowi znane są orzeczenia popełnione przez Naczelny Sąd Administracyjny, zgodnie z którymi:

- 1) *dopiero od wejścia w życie przepisu art. 99 ust. 2a pkt 1 p.f. przepis art. 494 § 2 k.s.h. nie ma zastosowania do zezwoleń na prowadzenie apteki* (tak: wyrok NSA z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt II GSK 1300/18, SIP LEX nr 3360460);
- 2) *Wykładnia językowa przepisów art. 494 § 2 k.s.h. i art. 99 ust. 3 p.f. nie pozwala na przyjęcie, że drugi z przywołanych przepisów jest przepisem, o którym mowa w art. 494 § 2 k.s.h., czyli przepisem stanowiącym, że na spółkę przejmującą nie przechodzą zezwolenia na prowadzenie apteki. Przepis art. 99 ust. 3 p.f. określa sytuacje, w których nie wydaje się zezwolenia na prowadzenie apteki, natomiast w żaden sposób nie odnosi się do sytuacji przejścia zezwolenia w przypadkach przejęcia spółki. Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny wydając zezwolenie na prowadzenie apteki zobowiązany jest dokonać oceny szeregu przesłanek dotyczących podmiotu ubiegającego się o zezwolenia, w tym określonych w art. 99 ust. 3 p.f. Przepis ten nie daje jednak żadnej podstawy do badania tych przesłanek w sytuacji, gdy do przejścia zezwolenia dochodzi na podstawie art. 494 § 2 k.s.h., kiedy to spółka przejmująca nabywa zezwolenie z mocy prawa bez potrzeby i możliwości wydania w tej sprawie decyzji* (tak: wyrok NSA z dnia 4 lutego 2020 r., sygn. akt II GSK 3291/17, SIP LEX nr 3065525);
- 3) *Dopiero od wejścia w życie przepisu art. 99 ust. 2a pkt 1 u.p.f. przepis art. 494 § 2 k.s.h. nie ma zastosowania do zezwoleń na prowadzenie apteki* (tak: wyrok NSA z dnia 4 lutego 2020 r., sygn. akt II GSK 3025/17, SIP LEX nr 2786036).

ŚIWIF szanując zapatrywania wyrażone w prawomocnych orzeczeniach Naczelnego Sądu Administracyjnego, pozwala się jednakże z powyższymi nie zgodzić i wskazać, że wyrokami również tego Sądu, a to:

- 1) z dnia 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt II GSK 1374/19,
- 2) z dnia 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt II GSK 1387/19,
- 3) z dnia 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt II GSK 1452/19,
- 4) z dnia 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt II GSK 719/20,

5) z dnia 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt II GSK 720/20,
orzeczone m.in., że:

(...) Fakt konstytutywnego wpisu do właściwego rejestru zmiany nazwy i siedziby (...) Sp. j. z siedzibą w O. pozostaje bez wpływu na przedmiot postępowania w sprawie niniejszej dotyczący zmiany pozwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej. W postępowaniu rejestrowym, w oparciu o złożony wniosek, na podstawie przepisów art. 24 § 1 u.k.s., art. 251 § 1 u.k.s., art. 26 § 1 pkt 1 i § 2 u.k.s., a także przepisów art. 331 i art. 41 k.c., dokonano zmiany nazwy i siedziby spółki jawnej, natomiast nie zajmowano się kwestią przedmiotu działalności spółki (art. 26 § 1 pkt 2 k.s.h.), w szczególności czy podmiot ten będzie uprawniony do prowadzenia apteki ogólnodostępnej zgodnie z przepisami ustawy - Prawo farmaceutyczne po nowelizacji.

W niniejszym postępowaniu o zmianę nazwy i siedziby spółki organy Inspekcji Farmaceutycznej nie oceniały także ważności wpisu do rejestru, tylko jak trafnie wskazały, a Sąd I instancji się z tym zgodził, w przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadza się do ustalenia, czy do wniosku spółki o zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, w zakresie dotyczącym zmiany nazwy i adresu prowadzonej działalności, mają zastosowanie wprowadzone nowelizacją z dnia 7 kwietnia 2017 r. ustawy - Prawo farmaceutyczne przepisy zawierające ograniczenia osobowe dla podmiotów prowadzących apteki ogólnodostępne. Podstawą odmowy zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej było zaś ustalenie, że zmiana podmiotowa spółki jawnej jest niezgodna ze znowelizowanymi przepisami ustawy tej ustawy.

(...).

Zdaniem NSA mają rację organy oraz Sąd I instancji, że po pierwsze przepisy ustawy nowelizującej nie nałożyły na spółkę żadnych nowych obowiązków, gdyż może ona funkcjonować zgodnie z posiadany zezwoleniem. Brak też jest podstaw do przyjęcia, że spółka wraz z uzyskaniem zezwolenia uzyskała, jako prawo nabyte, prawo do jego zmiany wyłącznie na podstawie tych samych przepisów, na podstawie których uzyskała zezwolenie. Uprawnienie takie nie wynikało ani z przepisów ustawy - Prawo farmaceutyczne sprzed zmiany, ani nie wynika też ze zmienionych przepisów tej ustawy. Ponadto nieuzasadnione jest twierdzenie, że w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej. Nie można też tracić z pola widzenia, że zgodnie z ust. 2 art. 11 P.p., przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeśli wymaga tego ważny interes publiczny, w tym istotne interesy państwa, a w szczególności

jego bezpieczeństwa, obronności lub porządku publicznego. Interesem publicznym, jak wynika z projektu zmiany ustawy jest, aby funkcjonowały apteki spełniające wymogi m.in. z art. 99 ust. 4 pkt 1 i 2 P.f.

(...).

(...) istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadza się do oceny, czy do wniosku skarżącej spółki o zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, wniesionego po wejściu w życie ustawy nowelizującej, mają zastosowanie przepisy obowiązujące po wejściu w życie ustawy nowelizującej, czyli po 25 czerwca 2017 r., czy przepisy obowiązujące przed wejściem w życie ustawy nowelizującej, czyli przed 25 czerwca 2017 r.

Podkreślenia wymaga, że wniosek skarżącej z dnia 17 października 2018 r. dotyczył dokonania zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki w zakresie nazwy oraz adresu podmiotu prowadzącego aptekę z E. Sp. j. z siedzibą w J. M. na E. W. Sp. z o.o. Sp. j. z siedzibą w O. ul. [...] Jednakże z treści wniosku wynikało, zgodnie z ustaleniami faktycznymi organów, których skarżąca spółka nie podważa, że **chodziło o to, że do spółki wstąpił nowy wspólnik, którym jest spółka kapitałowa – W. Spółka z o.o. z siedzibą w O.** Wspólnik ten nie spełnia wymogu bycia farmaceutą i posiadania prawa do wykonywania zawodu farmaceuty.

Na samym początku zauważenia wymaga, że jak przyjmuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych, wobec tego, że przepisy ustawy - Prawo farmaceutyczne nie zawierają wystarczającej podstawy prawnej do wydania decyzji w przedmiocie zmiany zezwolenia, gdyż art. 99 ust. 2 P.f., zgodnie z którym udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana, cofnięcie lub stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki należy do wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, jest przepisem kompetencyjnym, wobec tego za taką podstawę trzeba uznać art. 155 k.p.a., który dotyczy możliwości uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej, na podstawie której strona nabyła konkretne prawo (por. wyrok NSA z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt II GSK 1414/16).

Zgodnie zaś z art. 155 k.p.a. decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleciu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio.

Przedmiotowa spółka jawna sprzed zmiany składu wspólników jest nadal tą samą spółką jawną po dołączeniu do niej nowego wspólnika w postaci spółki z o.o. Przez to

spełniony jest pierwszy z warunków zastosowania przepisu art. 155 k.p.a. dotyczącego zmiany decyzji ostatecznej.

W ocenie NSA, w stanie faktycznym sprawy nie są natomiast spełnione pozostałe dwie przesłanki z art. 155 k.p.a. Nie została spełniona trzecia przesłanka z art. 155 k.p.a. w postaci interesu społecznego lub słusznego interesu strony. Jak trafnie wskazano w wyroku NSA z dnia 9 maja 2005 r., sygn. akt OSK 1746/04, nie mieści się w pojęciu interesu strony orzekanie w sposób sprzeczny z przepisami prawa, choćby zostało ono potwierdzone orzeczeniami sądu wydanymi w innych sprawach. Nadto zaś wskazano, że nie można uwzględnić wniosku zgodnego z interesem strony w sytuacji, gdy mogłoby to godzić w interes społeczny (por. wyrok NSA z dnia 4 stycznia 2011 r., sygn. I OSK 3329/10).

Jak wynika z uzasadnienia ustawy nowelizującej wprowadzone do niej wymogi i ograniczenia dotyczące prowadzenia aptek ogólnodostępnych miały na celu ochronę interesu społecznego (publicznego). Projektodawca zaznaczył, że dalsze tworzenie aptek w obecnym kształcie narusza ważny interes publiczny, ponieważ powoduje, że dysfunkcjonalne apteki, które nie realizują swoich podstawowych zadań, eliminują z rynku prawidłowo funkcjonujące apteki. Ponadto przepisy prawa obowiązujące przed nowelizacją ustawy – Prawo farmaceutyczne, zakładające dużą liberalizację w zakresie zakładania i funkcjonowania aptek, stanowią warunki do powstawania i rozwoju szeregu patologii w ich działaniu, w szczególności w obszarze zaopatrywania pacjentów w leki, a zatem bez wątpienia nie realizują interesu społecznego (uzasadnienie projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne, Sejm VIII kadencji, druk nr 1126).

Ponadto zastosowaniu art. 155 k.p.a. sprzeciwiają się przede wszystkim przepisy szczególne. Przepisami tymi w tym przypadku są przepisy ustawy – Prawo farmaceutyczne zmienione ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne.

Ustawa nowelizująca wprowadziła zmianę kilku przepisów ustawy - Prawo farmaceutyczne: chodzi o art. 99, art. 100, art. 101, art. 103, art. 104 i art. 105. W sprawie niniejszej najbardziej istotna jest zmiana art. 94 ust. 4, który do zmiany miał brzmienie: "Prawo do uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki posiada osoba fizyczna, osoba prawna oraz niemająca osobowości prawnej spółka prawa handlowego". Po zmianie brzmi zaś następująco: "Prawo do uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej posiada: 1) farmaceuta posiadający prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w art. 4 i art. 4b ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, prowadzący jednoosobową

działalność gospodarczą; 2) spółka jawna lub spółka partnerska, której przedmiotem działalności jest wyłącznie prowadzenie aptek, i w której współnikami (partnerami) są wyłącznie farmaceuci posiadający prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w pkt 1".

Ponadto ustawa nowelizująca zawiera przepis intertemporalny, którym jest art. 2 ust. 1, który stanowi, że do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki stosuje się przepisy dotychczasowe. Natomiast ust. 2 tego przepisu stanowi, że zezwolenia na prowadzenie aptek ogólnodostępnych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.

W sprawie poza sporem jest, że przepisy art. 2 ust. 1 i 2 ustawy nowelizującej są przepisami intertemporalnymi. Przy czym o ile z ust. 1 wynika, że przepisy dotychczasowe stosuje się do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki, o tyle ust. 2 tej ustawy nie zawiera regulacji, że do zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. W przepisie tym jest tylko mowa o tym, że zezwolenia te zachowują ważność. Przepis art. 2 ani w ust. 1 ani w ust. 2 nie reguluje, jakie przepisy mają zastosowanie do wniosków o zmianę zezwolenia wniesionych w postępowaniu wszczętym i prowadzonym po wejściu w życie ustawy nowelizującej.

(...) regulacja art. 2 ust. 2 ustawy nowelizującej jest nieprzypadkowa i oznacza, że jedyna norma, która wynika z tego przepisu to norma o zachowaniu ważności zezwoleń wydanych przed wejściem w życie ustawy nowelizującej. Dlatego podmioty posiadające te zezwolenia nie mają obowiązku dostosowywania swojej struktury podmiotowej do zmienionego przepisu art. 99 ust. 4 P.f. Podmioty te mogą funkcjonować bez żadnych ograniczeń i utrudnień w granicach posiadanych zezwoleń. Powyższe oznacza zatem, że do zezwoleń uzyskanych pod rządami przepisów dotychczasowych, ale tylko w zakresie ich ważności, nie mają zastosowania przepisy wprowadzone ustawą nowelizującą, w tym przepis art. 94 ust. 4 P.f. Z przepisu art. 2 ust. 2 ustawy nowelizującej nie wynika jednak, że przepisy dotychczasowe stosuje się do tych zezwoleń w jakimś innym zakresie, w tym do zmiany zezwolenia, o które strona ubiega się pod rządami prawa nowego.

W tym miejscu dochodzimy do kwestii spornej, czy w stanie faktycznym sprawy, do zmiany zezwolenia mają w ogóle zastosowanie przepisy znowelizowanego art. 94 P.f., czy

też przepis ten należy stosować jedynie do ubiegania się o uzyskanie zezwolenia. Sąd I instancji, jak wskazano powyżej, dopuszcza stosowanie tego przepisu zarówno do ubiegania się o uzyskanie zezwoleń, jak i ich zmianę.

Natomiast NSA w wyroku z dnia 24 lutego 2022 r., sygn. akt II GSK 477/20, stanął na stanowisku, że w ustawie Prawo - farmaceutyczne przewidziano odmienne rodzaje postępowań administracyjnych związanych z udzielaniem zezwoleń oraz ich zmianą, czy cofaniem, których zakres i przedmiot są odmienne i wyznacza je odrębna podstawa prawna. Ponadto stwierdził on, że przepisy art. 99 ust. 3, 3a, 3b i 4 P.f. po nowelizacji mają charakter kompetencyjny, a zatem można je stosować tylko w postępowaniu o udzielenie zezwolenia, a nie w postępowaniu o zmianę zezwolenia.

Niniejszy skład orzekający podziela stanowisko Sądu I instancji oraz powyższe stanowisko NSA w zakresie, iż postępowanie administracyjne w sprawie zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej jest postępowaniem, które w sensie prawnym jest odrębnym od postępowania administracyjnego w sprawie wydanego już zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej. Nie podziela zaś co do tego, że przepis art. 99 ust. 4 P.f. ma zastosowanie wyłącznie do postępowań o udzielenie zezwolenia i że nie ma zastosowania do postępowań o zmianę zezwolenia.

Przedmiotem obu tych postępowań administracyjnych są odrębne sprawy administracyjne w znaczeniu materialnoprawnym. Przy czym zauważenia wymaga, że przedmiotem postępowania w sprawie niniejszej nie jest ocena decyzji o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, gdyż sprawa tamta zakończyła się wydaniem decyzji ostatecznej pod rządami starego prawa. Przedmiotem postępowania o zmianę zezwolenia jest natomiast kwestia, czy w danym stanie faktycznym określonymu przedsiębiorcy można udzielić zezwolenia na podstawie obowiązujących w tym czasie przepisów.

Znowelizowany przepis art. 99 ust. 4 P.f. jest przepisem prawa materialnego, który wskazuje, kto posiada prawo do uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej. **Podkreślenia przy tym wymaga, że w przepisie tym jest mowa o prawie do uzyskania zezwolenia, a nie o uzyskaniu zezwolenia.** Jak trafnie zatem wskazano w piśmie procesowym Naczelnej Izby Aptekarskiej z dnia 22 kwietnia 2021 r., norma prawna z art. 99 ust. 4 P.f. konstytuuje podmiotowy warunek prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu apteki ogólnodostępnej. Znowelizowany przepis art. 99 ust. 4

P.f. ma zatem zastosowanie nie tylko w postępowaniu o uzyskanie zezwolenia, o które podmiot ubiega się po dniu 25 czerwca 2017 r., ale też do zmiany zezwoleń uzyskanych po dniu 25 czerwca 2017 r., a także do zmiany zezwoleń uzyskanych przed dniem 25 czerwca 2017 r., gdy wniosek o ich zmianę został złożony po dniu 25 czerwca 2017 r. Wynika to zarówno z tego, że znowelizowany przepis art. 99 ust. 4 P.f. określa wymagania podmiotowe, które warunkują istnienie prawa do uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, ale też z celu ustawy nowelizującej.

Przyjęcie interpretacji, że postanowienia art. 99 ust. 4 P.f. stosowane są tylko przy wydawaniu zezwolenia, prowadziłyby do sytuacji, że zezwolenia wydane do 25 czerwca 2017 r. nie podlegałyby już żadnej kontroli. A przecież należy odróżnić ochronę praw nabytych od kwestii przestrzegania warunków określonych przepisami prawa, wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu. Otrzymanie zezwolenia na starych zasadach i posiadanie go po wejściu w życie nowych przepisów nie oznacza, że podmiot ten nie musi spełniać warunków do wykonywania działalności określonej w zezwoleniu. Przepisem określającym te warunki jest m.in. art. 94 ust. 4 P.f. Ponadto organy udzielające zezwolenia uprawnione są do kontrolowania spełniania przez przedsiębiorcę określonych ustawowo warunków prowadzenia działalności nie tylko przed podjęciem tej działalności, ale i w jej trakcie (por. Maciej Rogalski, Glosa do wyroku WSA z dnia 25 czerwca 2019 r., sygn. akt VI SA/Wa 904/19, opublikowana: St. Iur. Lub. 2020/4/341-354). Przepisy art. 99 ust. 4 P.f. są sformułowane w ten sposób, że dotyczą oceny spełniania kryteriów w nich wskazanych na chwilę udzielania zezwolenia, ale ze względu na cel ich wprowadzenia, konieczne jest ich przestrzeganie przez cały okres prowadzenia apteki (por. M. Szydło, Opinia prawna o projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne, Druk Sejmowy nr 1126 z 9 stycznia 2017 r.).

Celem ustawy nowelizującej było wstrzymanie otwierania nowych aptek i punktów aptecznych w obecnym kształcie, czyli takim, który nie odpowiada m.in. wymogom wynikającym ze znowelizowanego przepisu art. 99 ust. 4 P.f. Jak stwierdzono na str. 6 uzasadnienia projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r., że jedyną efektywną gwarancją prawidłowego prowadzenia apteki stanowi zasada, że apteka może być prowadzona przez farmaceutę lub spółkę osobową prawa handlowego, w której osobami w pełni odpowiedzialnymi za sprawy spółki są wyłącznie farmaceuci posiadający prawo

wykonywania zawodu farmaceuty. Z uzasadnienia projektu nijak nie można wywieść, że celem tym jest również dopuszczenie możliwości, aby spółki jawne, w skład których jako wspólnicy nie wchodzi spółki kapitałowe, posiadające zezwolenia uzyskane przed dniem 25 czerwca 2017 r., mogły po tej dacie zmieniać swój skład podmiotowy poprzez przyjmowanie jako wspólnika spółki kapitałowej. Przeciwno temu stoi znowelizowany przepis art. 99 ust. 4 pkt 2 P.f.

Zauważenia też wymaga, że ustawa nowelizująca wprowadziła szereg innych zmian, które dotyczą wszystkich zezwoleń, zarówno wydanych przed, jak i po wejściu tej ustawy w życie. I tak dotyczy to: normy z art. 99 ust. 2a pkt 1 i 2 P.f. wyłączającej przejście zezwolenia z mocy prawa na podmioty uczestniczące w łączeniu, podziale lub przekształceniu spółek; normy z art. 104 ust. 1 pkt 4 P.f. stanowiącej, że zezwolenie na prowadzenie apteki wygasa w przypadku przekształcenia podmiotu prowadzącego aptekę w podmiot inny niż wskazany w art. 99 ust. 4 pkt 2; normy z art. 104 ust. 1a i 1b P.f. stanowiących niewygaszenie zezwoleń w przypadku śmierci osoby fizycznej; normy z art. 104 ust. 5 P.f. przewidującej możliwość wydania przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego zgody na zbycie do hurtowni farmaceutycznej produktów leczniczych znajdujących się w aptece w dniu wygaśnięcia zezwolenia; normy z art. 104a P.f. przewidującej prawo do przeniesienia zezwolenia na rzecz podmiotu, który nabył całą aptekę ogólnodostępną.

W kontekście powyższego jednoznacznie trzeba stwierdzić, że nieuprawnione jest twierdzenie, że zezwolenia na prowadzenie aptek ogólnodostępnych uzyskane do dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej funkcjonują w jakimś innym reżimie prawnym (starym, dotychczasowym), do którego nie mają zastosowania przepisy ustawy zmieniającej. W zakresach wskazanych powyżej do zezwoleń tych stosuje się niewątpliwie przepisy nowe.

Szczególnego podkreślenia wymaga też, że przepis art. 99 ust. 2a pkt 2 P.f. wprost wyznaczył dozwolony kierunek przekształceń zarówno spółek cywilnych, jak i pozostałych spółek handlowych (także posiadających stare zezwolenia) tylko w spółki o których mowa w ust. 4 pkt 2, czyli w spółki jawne lub partnerskie, w których przedmiotem działalności jest wyłącznie prowadzenie aptek, i w których wspólnikami (partnerami) są wyłącznie farmaceuci posiadający prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w pkt 1.

Ponadto zauważenia wymaga, że od dnia 25 czerwca 2017 r. obowiązuje przepis art. 99 ust. 4 P.f. w brzmieniu nadanym mu ustawą nowelizującą, a nie obowiązuje przepis

w dotychczasowym brzmieniu. Aby zatem przy wydaniu decyzji można było stosować przepis ustawy, który nie obowiązuje, to inna norma prawna, co najmniej ustawowa, musiałaby wyraźnie przewidywać, że do wydania decyzji stosuje się nieobowiązujące przepisy prawa. Tymczasem art. 2 ustawy nowelizującej ani w ust. 1 ani w ust. 2 takiej regulacji nie wprowadził. Przepisy dotychczasowe, zgodnie z art. 2 ust. 1 tej ustawy, stosuje się tylko do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki. Z powyższego wynika wprost, że do postępowań o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki wszczętych po dniu 25 czerwca 2017 r., stosuje się przepisy nowe. Z racji natomiast na charakter przepisu art. 99 ust. 4 P.f., zgodnie z zasadą bezpośredniego działania prawa, w ocenie niniejszego składu orzekającego, przepis ten winien być również stosowany do zmiany zezwoleń nowych (uzyskanych po 25 czerwca 2017 r.) i starych (uzyskanych przed 25 czerwca 2017 r., gdy wnioski o ich zmianę wpłynęły po 25 czerwca 2017 r.).

W tej mierze zauważenia wymaga, że jak trafnie wskazali J. Mikołajewicz i A. Skoczylas (w:) *Intertemporalna Problematyka Prawa Administracyjnego. Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny, Rok LXXIV-zeszyt 1- 2012, s. 11, zasada aktualności w prawie administracyjnym odpowiada zasadzie bezpośredniego działania nowego prawa, głoszącej, iż od chwili wejścia w życie "nowego prawa" wyznacza ono sytuacje prawne także z elementem dawnym. Oznacza to, że wobec braku: a) postanowień konstytucyjnych dotyczących prawa międzyczasowego, b) przepisów ogólnych prawa administracyjnego, c) przepisów regulujących tę kwestię w Kodeksie postępowania administracyjnego, d) przepisów intertemporalnych zawartych w ustawach szczególnych, e) niemożności wyprowadzenia kulturowego rozstrzygnięcia zasad konstrukcyjnych danej gałęzi prawa administracyjnego – stosuje się prawo nowe. Z taką zaś sytuacją mamy do czynienia w sprawie niniejszej. Od 25 czerwca 2017 r. obowiązuje art. 99 ust. 4 pkt 1 i 2 P.f. w nowym brzmieniu i nie ma innego obowiązującego przepisu dotyczącego tej samej materii, a także brak jest przepisu, który dawałby podstawę do zastosowania w sprawie niniejszej przepisu art. 99 ust. 4 w brzmieniu sprzed zmiany.*

W sprawie niniejszej nie można abstrahować od celów ustawy nowelizującej wyrażonych w uzasadnieniu projektu zmiany ustawy oraz wynikających z samej konstrukcji zmienionych przepisów. Celem zmiany ustawy było to, aby powstawały nowe apteki prowadzone przez farmaceutów albo przez spółki jawne lub partnerskie, których współnikami

albo partnerami są wyłącznie farmaceuci. Uprawnione też jest twierdzenie, że celem zmiany ustawy było, aby nie powstawały podmioty, które tych warunków nie spełniają. Fakt, że pozwolono funkcjonować aptekom prowadzonym przez inne podmioty, które uzyskały zezwolenia pod rządami ustawy starej nie oznacza, że podmioty te mogą się przekształcać w podmioty inne niż wymienione w art. 99 ust. 4 pkt 2 P.f. Skoro ustawodawca zabronił przekształceń wszystkich spółek (także cywilnych) w spółki nie spełniające warunków z art. 99 ust. 4 pkt 2 P.f., to mimo, że jak w sprawie niniejszej nie mamy do czynienia z takim przekształceniem, gdyż do spółki jawnej wstąpił wspólnik w postaci spółki kapitałowej, który nie jest farmaceutą, to jednak w istocie powstał podmiot (choć dalej to ta sama spółka jawna), który nie odpowiada wymogom przewidzianym w przywoływanym art. 99 ust. 4 pkt 2 P.f. Działanie takie jest więc zatem próbą ominięcia zakazów nałożonych w cytowanym przepisie i zmierza do obejścia ustawy.

W ocenie NSA organy uprawnione były zatem w postępowaniu o zmianę zezwolenia badać istnienie normatywnych przesłanek umożliwiających taką zmianę mimo złożenia wniosku do organu tylko w zakresie zmiany nazwy i adresu. W istocie bowiem zmiana nazwy i adresu spółki (a tak naprawdę firmy spółki jawnej) wiązała się nierozzerwalnie w tym przypadku z niedozwolonymi zmianami podmiotowymi w spółce.

Mając na uwadze niezwykłą trafność rozważań Naczelnego Sądu Administracyjnego odnotowanych w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 kwietnia 2023 r., sygn. akt II GSK 719/20²⁾ tut. organ w całości przyjmuje je za własne i czyni przedmiotem ugruntowanego i jednolitego stanowiska, zgodnego z wcześniej wydawanymi interpretacjami, na które powołał się Wnioskodawca, tj. wydanymi w sprawach o znakach i numerach: A.850.1.2018 i A.850.7.2019.

Nie można bowiem zgodzić się z zapatrywaniami Wnioskodawcy czy tezami głoszonymi w przestrzeni publicznej i dyskursie środowisk farmaceutycznych, w szczególności prezentowanych przez sieci apteczne, a co najgorsze w orzecznictwie niektórych składów orzekających sądów administracyjnych, że przepisy art. 2 u.ADA.1.0 miałyby spowodowały powstanie dwóch stanów prawnych, tj. w odniesieniu do zezwoleń wydanych na prowadzenie aptek ogólnodostępnych przed 25 czerwca 2017 r. i w tej oraz po tej dacie. Należy wskazać, że zgodnie z przepisem art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej

²⁾ vide Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych – źródło: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/50898A27A5> (dostęp 9 października 2023 r., godz. 7⁰⁰)

Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483, ze zm.): *Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.* Owa równość polega m.in. również na tym, że skoro przepis intertemporalny (międzyczasowy) danej ustawy nie wskazuje, że do pewnych stanów faktycznych należy stosować stan prawny zaistniały zanim uległ on zmianie, to koniecznym jest rozstrzygnięcie sprawy w oparciu o stan faktyczny i prawny istniejący w chwili podejmowania władczego rozstrzygnięcia danej kwestii przez organ administracji publicznej. Nie bez znaczenia pozostaje tutaj przepis art. 6 k.p.a. Zgodnie bowiem z wymienionym *Organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.* Z zasady praworządności (legalizmu) wyrażonej w art. 6 k.p.a., wywodzi się obowiązek organu administracji publicznej stosowania przepisów obowiązujących w dniu wydania decyzji do stanu faktycznego obowiązującego w dniu wydania decyzji. Od tej reguły mogą zostać wprowadzone odstępstwa przepisami przejściowymi (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 maja 2007 r., sygn. akt I OSK 1080/06 [w:] SIP LEX nr 342503) oraz obowiązek jednolitej i spójnej interpretacji przepisów prawa (vide np.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 29 czerwca 2005 r., sygn. akt III SA/Gd 257/04, [w:] SIP LEX nr 203455). Stosowanie przepisów dotychczasowych do postępowania zainicjowanego wnioskiem o zmianę zezwolenia wymagałoby istnienia przepisów przejściowych, które dopuszczają możliwość stosowania przepisów dotychczasowych, pomimo zmiany ustawy.

Należy także pamiętać, że zgodnie z art. 99 ust. 4 u.p.f.: *Prawo do uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej posiada:*

- 1) *farmaceuta posiadający prawo wykonywania zawodu, prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą;*
- 2) *spółka jawna lub spółka partnerska, której przedmiotem działalności jest wyłącznie prowadzenie aptek, i w której wspólnikami (partnerami) są wyłącznie farmaceuci posiadający prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w pkt 1;*
- 3) *uczelnia prowadząca kształcenie na kierunku farmacja.*

Z kolei art. 37a u.p.f. obowiązuje przedsiębiorcę do zgłaszania organowi zezwalającemu wszelkich zmian danych określonych w zezwoleniu. Przepis art. 102 u.p.f. precyzuje, co powinno zawierać zezwolenie, a to: *Zezwolenie na prowadzenie apteki powinno zawierać:*

- 1) nazwę i siedzibę podmiotu, na rzecz którego zostało wydane zezwolenie, a w przypadku podmiotu będącego osobą fizyczną - imię, nazwisko i adres, pod którym jest wykonywana działalność gospodarcza;
- 2) gminę, na obszarze której apteka ma być utworzona;
- 3) adres prowadzenia apteki;
- 4) nazwę apteki, o ile taka jest nadana;
- 5) numer zezwolenia na prowadzenie apteki;
- 6) termin ważności zezwolenia na prowadzenie apteki, jeżeli jest oznaczony;
- 7) podstawowe warunki prowadzenia apteki.

W art. 107 u.p.f. ustawodawca ustalił m.in., że: 2. *Rejestr zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych, punktów aptecznych zawiera:*

- 1) dane określone w art. 100 ust. 1 pkt 1, 7 i 8;
- 2) (uchylony);
- 3) unikalny identyfikator apteki lub punktu;
- 4) imię i nazwisko kierownika apteki albo kierownika punktu oraz jego identyfikator jako pracownika medycznego, o którym mowa w art. 17c ust. 5 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia;
- 5) dane określone w art. 102 pkt 2-6;
- 6) datę podjęcia działalności przez aptekę lub punkt;
- 7) datę cofnięcia albo wygaszenia zezwolenia.

2a. *Podmiot prowadzący aptekę ogólnodostępną lub punkt apteczny jest obowiązany do przekazywania do właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego informacji o zmianie danych określonych w ust. 2 pkt 1, 3-5, niezwłocznie po wystąpieniu zmiany.*

Z art. 105 ust. 2 u.p.f. wynika obowiązek uiszczenia daniny publicznej w sytuacji zmiany zezwolenia: 1. *Za udzielenie zezwolenia na prowadzenie apteki pobierana jest opłata w wysokości pięciokrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.* 2. *Za zmianę zezwolenia, jego przedłużenie w przypadku wydania zezwolenia na czas ograniczony lub przeniesienie, o którym mowa w art. 104a, pobiera się opłatę w wysokości 20% kwoty, o której mowa w ust. 1.* 3. *Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią dochód budżetu państwa.*

Tut. organ, wydając niniejszą interpretację, stoi na stanowisku, że dokonywanie zmian zezwoleń w sposób prezentowany przez Wnioskodawcę pozostawałoby w rażącej sprzeczności z art. 99 ust. 4 pkt 2 u.p.f., bowiem rozszerzenie składu osobowego spółki jawnej, o osoby fizyczne niebędące farmaceutami posiadającymi Prawo Wykonywania Zawodu czy też o osoby prawne bądź jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, nie spełnia wymagań określonych w u.p.f. Jednakże co do zasady, nieważne, czy podmiot będący spółką osobową prawa handlowego (spółką jawną), prowadzący aptekę ogólnodostępną, uzyskał zezwolenie przed dniem 25 czerwca 2017 r. czy też tego dnia bądź po nim, w sytuacji kiedy dochodzi do zmiany danych zawartych w zezwoleniu, a określonych w art. 102 u.p.f., jest on zobowiązany je zgłosić wojewódzkiemu inspektorowi farmaceutycznemu. Przy tym sposób sformułowania pytania przez Wnioskodawcę jest chybiony, albowiem ten zakłada, że zachowanie opisane we wniosku (pytanie nr 1) o wydanie interpretacji indywidualnej (przystąpienie do spółki jawnej jako współnika osoby niebędącej farmaceutą posiadającym PWZ) jest zgodne z przepisami u.p.f., podczas gdy tak nie jest, a zatem organ nie będzie uprawniony do wydania decyzji zmieniającej zezwolenie, a przez to nie powstanie obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 105 ust. 2 u.p.f. Należy także zaznaczyć, że na zezwoleniobiorcy ciąży obowiązek wynikający z art. 107 ust. 2a u.p.f., zgodnie z którym: *Podmiot prowadzący aptekę ogólnodostępną lub punkt apteczny jest obowiązany do przekazywania do właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego informacji o zmianie danych określonych w ust. 2 pkt 1, 3-5, niezwłocznie po wystąpieniu zmiany.*

W odniesieniu natomiast do pytania o nr 2 i przedstawionego przez Wnioskodawcę stanowiska, tut. organ stwierdza, że w sytuacji posiadania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, uzyskanego przed dniem 25 czerwca 2017 r., udzielonego spółce jawnej, w przypadku przekształcenia tej spółki osobowej w spółkę kapitałową – spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka przekształcona (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) nie pozostanie podmiotem zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych na mocy art. 553 § 2 k.s.h., wobec wyłączenia stosowania art. 553 § 2 k.s.h. przez przepis art. 99 ust. 2a pkt 2 u.p.f., który należy rozumieć w ten sposób, że zezwolenia na prowadzenie aptek ogólnodostępnych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność, jednakże każda zmiana dokonana po dniu 24 czerwca 2017 r. wymaga zachowania zgodności z przepisami prawa powszechnie obowiązującymi, w dacie dokonywania tejże zmiany.

Podkreślić należy, że podmiot, występując o zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki, które to zezwolenie uzyskał przed wyjściem w życie u.ADA.1.0., musi spełniać wymogi nałożone obecnie obowiązującymi przepisami u.p.f.

W aktualnym stanie prawnym, do uzyskania, ale także zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, konieczne jest, aby ubiegający się o nie podmiot spełniał wymogi określone w art. 99 ust. 4 u.p.f.

Przepis art. 2 u.ADA.1.0. zawiera normę intertemporalną (międzyczasową), zgodnie z którą do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki stosuje się przepisy dotychczasowe (ust. 1). Zezwolenia na prowadzenie aptek ogólnodostępnych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność (ust. 2).

Przepis ów jest jedynym przepisem przejściowym zawartym w ustawie nowelizującej i zgodnie z wykładnią literalną (językową), mającą pierwszeństwo przed pozostałymi regułami wykładni, odnosi się wprost do postępowań uruchomionych w wyniku wniosków o udzielenie zezwolenia na prowadzenie apteki. Treść tego przepisu wskazuje, że intencją prawodawcy było uregulowanie powstałych zdarzeń prawnych w odniesieniu do postępowań o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki. Nie dotyczy natomiast wniosków o zmianę zezwolenia. Skoro przepis przejściowy ma dotyczyć tylko określonych przepisów bądź ustawy, z wyłączeniem niektórych przepisów, to ustawodawca musi to wyraźnie zaznaczyć w treści przepisu przejściowego. Milczenie ustawodawcy, co do reguły interpretacyjnej, należy uznać za przejaw jego woli bezpośredniego działania nowego prawa. Powyższą zasadę, jako wynikającą z art. 2 Konstytucji RP, ustanawiającą zasadę demokratycznego państwa prawa, potwierdził Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 10 maja 2004 r., w sprawie o sygn. akt SK 39/03 wskazał: *Ustawodawca w wypadku regulacji zagadnień intertemporalnych dysponuje znaczną, choć nie nieograniczoną, swobodą (...). Może bowiem przewidywać bezpośrednie działanie nowych przepisów ("przechwycenie sprawy" przez reżim nowego prawa od daty jego wejścia w życie). Może także przewidzieć dalsze stosowanie dawnej ustawy wobec takich stosunków.* Takie stanowisko zostało również potwierdzone w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 września 2015 r" sygn. akt II FSK 1924/13.

Na uwagę zasługuje stanowisko zaprezentowane przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w wyroku z dnia 31 października 2019 r., w sprawie o sygn. akt VI SA/Wa 902/19³⁾, które tut. organ w całości popiera i przyjmuje za własne, a to:

(...) iż podmiot, występujący o zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki, które to zezwolenie uzyskał przed wyjściem w życie ustawy nowelizującej, musi spełniać wymogi nałożone obecnie obowiązującymi przepisami Prawa farmaceutycznego.

(...).

W aktualnym stanie prawnym, do uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej konieczne jest, aby ubiegający się o nie podmiot spełniał wymogi określone w art. 99 ust. 4 u.p.f. W ocenie sądu jednak w związku z powyższym przepisem, oraz mając na uwadze treść w art. 2 ustawy nowelizującej, w aktualnym stanie prawnym, nie tylko do uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej ale także do jego zmiany konieczne jest, aby ubiegający się o nie podmiot spełniał wymogi określone w art. 99 ust. 4 u.p.f.

Jak wynika z akt sprawy strona skarżąca w dacie wejścia w życie ustawy nowelizującej posiadała zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej. Wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej złożyła w dniu 17 października 2018 r., tj. po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej.

Z zasady praworządności (legalizmu) wyrażonej w art. 6 k.p.a., wywodzi się obowiązek organu administracji publicznej stosowania przepisów obowiązujących w dniu wydania decyzji do stanu faktycznego obowiązującego w dniu wydania decyzji. Od tej reguły mogą zostać wprowadzone odstępstwa przepisami przejściowymi (wyrok NSA z 16.05.2007 r., I OSK 1080/06, LEX nr 342503) oraz obowiązek jednolitej i spójnej interpretacji przepisów prawa (np. wyrok WSA w Gdańsku z 29.06.2005 r., III SA/Gd 257/04, LEX nr 203455). Stosowanie przepisów dotychczasowych do postępowania zainicjowanego wnioskiem skarżącej o zmianę zezwolenia wymagałoby istnienia przepisów przejściowych, które dopuszczają możliwość stosowania przepisów dotychczasowych, pomimo zmiany ustawy.

W ustawie nowelizującej z dnia 7 kwietnia 2017 r. zawarto normę intertemporalną, zgodnie z którą do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki stosuje się przepisy dotychczasowe (art. 2 ust. 1). Złożenie w niniejszej sprawie przez stronę skarżącą

³⁾ vide Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych – źródło:
<https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/D16A7E50A1> (dostęp 9 października 2023 r., godz. 7¹⁵)

wniosku o zmianę zezwolenia po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, oznaczało wszczęcie nowego postępowania, pod rządami ustawy Prawo farmaceutyczne w brzmieniu ustalonym w ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. W tej sytuacji nie mógł znaleźć zastosowania przepis przejściowy art. 2 ust. 1 albowiem ten odnosił się wyłącznie do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki.

Jednocześnie ustawodawca postanowił, że zezwolenia na prowadzenie aptek ogólnodostępnych wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność (art. 2 ust. 2). Powyższe oznacza, że podmioty prowadzące apteki ogólnodostępne mogą nadal je prowadzić w oparciu o posiadane zezwolenie, jednakże co wymaga podkreślenia, w niezmienionym kształcie i treści.

A zatem po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, wszelkie jego zmiany muszą być zgodne z Prawem farmaceutycznym w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą. Dlatego też, nie jest możliwe dokonanie zmiany zezwolenia w sytuacji gdy do grona wspólników spółki jawnej dołączył podmiot, który nie jest obecnie uprawniony do uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej. Zgodnie bowiem z treścią art. 99 ust. 4 pkt 2 u.p.f. wspólnikami spółki jawnej mogą być jedynie osoby fizyczne spełniające kryteria określone w tym przepisie. Brak jest zatem prawnych możliwości udzielenia lub zmiany zezwolenia na rzecz spółki jawnej, w skład której wchodzi spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Pomimo, że wniosek inicjujący postępowanie dotyczył jedynie zmiany nazwy i siedziby, w ocenie sądu, organ był uprawniony do badania struktury wewnętrznej wnioskodawcy. Jak słusznie bowiem zauważył GIF, osobowy charakter spółki jawnej i zasady dotyczące określania jej firmy są czynnikami decydującymi o tym, że zmiana nazwy spółki została dokonana zgodnie z obowiązującymi przepisami. Zmianę nazwy i siedziby spółki należało zatem rozpatrzyć z uwzględnieniem art. 99 ust. 4 pkt 2 u.p.f. Przyjęcie odmiennego poglądu doprowadziłoby w istocie do obejścia obowiązującego od 25 czerwca 2017 r. zakazu uzyskiwania zezwolenia przez spółkę jawną, której wspólnikami są osoby inne niż posiadające prawo wykonywania zawodu o którym mowa w art. 4 i art. 4b ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich. Uwzględnienie wniosku, skutkowałoby zmianą zezwolenia na rzecz spółki jawnej, której skład osobowy jest niezgodny z art. 99 ust. 4 pkt 2 u.p.f.

Brak było podstaw do zmiany zezwolenia w trybie art. 155 k.p.a. zgodnie z którym decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Istotą postępowania w trybie art. 155 jest sprawdzenie, czy w ustalonym stanie faktycznym i prawnym istnieją szczególne przesłanki, które przemawiałyby za uchyleniem lub zmianą decyzji ostatecznej. Prawna możliwość zastosowania trybu przewidzianego w art. 155 uwarunkowana jest zatem prowadzeniem postępowania w ramach tego samego stanu prawnego i faktycznego oraz z udziałem tych samych stron. Wskazana powyżej zmiana stanu prawnego stanowiła odmowy zmiany zezwolenia. (...) Dokonanie zmiany zezwolenia tylko w zakresie siedziby spółki prowadziłoby do usankcjonowania wprowadzenia do grona wspólników strony będącej spółką jawną osoby prawnej, co stoi w sprzeczności w treści art. 99 ust. 4 pkt 2 u.p.f. w brzmieniu od dnia 25 czerwca 2017 r.

(...).

Ustawa Prawo przedsiębiorców zawiera ogólne postanowienia dotycząca zasad i warunków prowadzenia działalności gospodarczej. Jednocześnie zgodnie z treścią art. 41 ust. 2 powołanej ustawy organy zezwalające oraz warunki wykonywania działalności objętej zezwoleniem, w szczególności zasady oraz tryb udzielania, odmowy udzielenia, zmiany, zawieszenia, cofnięcia albo ograniczenia zakresu zezwolenia, określają odrębne przepisy, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej. Zasady oraz tryb zmiany zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej są wprost uregulowane w Prawie farmaceutycznym. Jest to regulacja szczegółowa w stosunku do ustawy Prawo przedsiębiorców, a równocześnie kompleksowa. Dlatego też do zmiany zezwolenia ma zastosowanie Prawo farmaceutyczne. Prowadzenie apteki ogólnodostępnej jest możliwe po uzyskaniu zezwolenia i wiąże się z obowiązkiem spełniania wszystkich wymogów wynikających z przepisów prawa dla tego rodzaju działalności.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie. Termin na wniesienie odwołania wynosi 14 (czternaście) dni od daty doręczenia niniejszej decyzji. Odwołanie wnosi się na piśmie do Głównego Inspektora Farmaceutycznego (00-082 Warszawa, ul. Senatorska 12) za

pośrednictwem Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w Katowicach (40-074 Katowice, ul. Raciborska 15).

Zgodnie z przepisem art. 127a § 1 k.p.a. przed upływem terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji, który wydał decyzję. Zgodnie z przepisem art. 127a § 2 k.p.a. z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z przepisem art. 130 § 1 k.p.a. przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 k.p.a.). Powyższych przepisów nie stosuje się w przypadkach, gdy: 1) decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności; 2) decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy (art. 130 § 3 k.p.a.). Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 k.p.a.).

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne.

**ŚLĄSKI WOJEWÓDZKI
INSPEKTOR FARMACEUTYCZNY
W KATOWICACH**

mgr farm. Anna LAKOTA

/pismo zostało wydane w postaci elektronicznej
i podpisane kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

Otrzymują – rozdzielnik:

1. [REDAKTOWANA] spółka jawna, ul. [REDAKTOWANA], [REDAKTOWANA]
występująca z pełnomocnikiem [REDAKTOWANA]
Kancelaria [REDAKTOWANA]
ul. [REDAKTOWANA]
drogą elektroniczną za pośrednictwem platformy ePUAP na adres:
[REDAKTOWANA]⁴⁾;
2. Ad acta w EZD.

Sporządził dnia 10.10.2023 r. ref. pr. Mateusz Chojowski

⁴⁾ – na mocy art. 147 ust. 3 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 285, ze zm.) – z uwagi na fakt, że Strona kierowała do tut. organu dwukrotnie pisma za pośrednictwem platformy ePUAP, a złożone przez nią również dwukrotnie, tj. [REDAKTOWANA] stycznia 2023 r. oświadczenia o treści: *Oświadczam, iż rezygnuję z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z art. 39¹ k.p.a. §1d Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. 2016 poz. 23)*, odnoszą się do nieistniejącego od dnia 5 października 2021 r. przepisu.